

zák., nebo proti jinakým, ozvlášť dále jdoucím útokům tohoto pachatele — naprosto nezpůsobitou k odporu proti zahájenému tímto pachatelem pohlavnímu zneužívání jejího těla jinakým způsobem než souloží, neboli zbavena jakékoliv možnosti, by se ubránila jinému pohlavnímu zneužití než souloží. Z-ová byla bezbrannou proti smilným činům Gustava Z-a, any v době jejich byly veškeré její síly, celá její schopnost k odporu vyčerpány obranou proti útokům Roberta Z-a, i byla bezbrannou proti ohmatávání svého pohlavního ústrojí (včetně strčení prstů do něho) rukou Gustava Z-a, třebaže mohla vhodnými pohyby těla zabránit, by se Gustav Z. nedostal tak blízko k ní, by mohl na ní vykonati soulož aneb o ni se pokusiti. Znamce bezbrannosti dostalo se podle toho řádného, zákonu hovícího opodstatnění rozsudečným zjištěním, že se Z-ová bránila v době souzeného skutku Gustava Z-a proti Robertu Z-ovi, bránila se mu ze všech sil, ale nemohla se nijak bránit proti útoku Gustava Z-a, neměla síly a prostředků, by útok ten zmařila. Vzhledem k tomuto skutkovému zjištění nelze rozsudečnému předpokladu, že Z-ová byla v době skutku Gustava Z-a osobou bezbrannou, vytýkati právní mylnost ve smyslu § 281 čís. 9 písm. a) nebo 10 tr. ř., ani různým částem onoho zjištění rozpor nebo nejasnost podle § 281 čís. 5 tr. ř. a nelze posléze vytýkati rozsudku neúplnost podle § 281 čís. 5 tr. ř. z důvodu, že nepřihlížel výslovně k udání Z-ové, pro posouzení její bezbrannosti proti pouhým dotekům jejího pohlavního ústrojí rukou Gustava Z-a bezvýznamnému, že se následkem její silné obrany Gustav Z. více k ní přiblížiti nemohl. Pro posouzení pak, zda zneužil obžalovaný Gustav Z. Z-ové, t. j. zda ohmatával její přirození proti její vůli, jest bez významu okolnost, že ji doprovázel domů s jejím svolením, a že ji na cestě před souzeným skutkem líbal a sahal jí shora pod šaty na prsa; neboť, nehledíc k tomu, že svědkyně Z-ová udala, že chtěla od Gustava Z-a odejít, když jí sáhl nahoře pod šaty, nelze z pouhého snášení tohoto doteku na prsa odvoditi souhlas i k dále jdoucímu necudnému ohmatávání rodidel a sám obžalovaný Gustav Z. nehájil se předpokladem takového souhlasu, neb i jen předpokladem, že pokládal Z-ovou za ženštinu pochybné mravnosti, nýbrž popřel prostě, co mu dávala obžaloba za vinu. Skutkový děje jest v rozsudku i ve směrech stížností dotčených zjištěn způsobem formálně bezvadným a správně hodnotěn i po stránce právní. Bezdůvodnou zmatečnou stížnost bylo proto zavrhnouti.

Čís. 3303.

Návrh na delegaci je po případě předčasný, nedospěla-li trestní věc ani do období obžaloby, takže nelze se dosud vyjádřiti o tom, které z případů (podvodu) budou zažalovány a které svědky bude třeba předvolati osobně k hlavnímu přelíčení.

(Rozh. ze dne 24. října 1928, Nd I 364/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací v trestní věci proti obviněnému pro zločin podvodu a j. zavedené u zemského trestního soudu v Praze návrh státního zastupitelství v Praze, aby byl k projednání delegován zemský soud v Opavě; zamítl prozatím jako předčasný.

O d ů v o d n ě n í:

Usnesením radní komory zemského trestního soudu v Praze ze dne 26. června 1928 byly z trestní věci proti obviněnému pro zločiny podvodu a j. vyloučeny podle § 57 tr. ř. případy podvodů a jiných trestných činů spáchaných v obvodu zemského soudu v Opavě, v Brně a krajského soudu v Mor. Ostravě, ježto tyto případy nemohou býti v Praze v dohledné době vyšetřeny, takže vyloučením se zkrátí vazba obviněného a zamezí se stížení trestního řízení. Usnesení to stalo se právoplatným. Státní zastupitelství v Praze navrhlo delegaci zemského soudu v Opavě, poněvadž trestné činy byly tam spáchány a většina svědků má ten své bydliště, takže se tím řízení urychlí a zmenší jeho náklady vzhledem k tomu, že většinu svědků bude nutno volati k hlavnímu přelíčení. Jedná se o podvod spáchaný v Brně na firmě Antonín D., o zpronevěry komisního zboží po případě podvodu, spáchané v Opavě ke škodě firem U. v Mělníku, A. F. a syn v Mor. Ostravě, A. Sch. v Praze, St. K. v Novém Městě n/V., Societé V. ve Valticích, W. v Nymburku, a podvod, spáchaný v Č. Těšíně na Václavu P-ém. Státní zastupitelství v Opavě vyslovilo se proti navrhané delegaci, hlavně z toho důvodu, že většinu svědků bude nutno vyslechnouti za všech okolností soudem dožádaným. Tomuto stanovisku nelze upříti závažnost. Nelze též přehlédnouti, že, ježto tato trestní věc nedospěla dosud ani do období obžaloby, nelze se nyní vyjádřiti o tom, které z oněch podvodů budou zažalovány a které svědky bude třeba předvolati osobně k hlavnímu přelíčení, takže dosud není účelné delegovati zemský soud v Opavě, pročež návrh státního zastupitelství v Praze je prozatím předčasný.

Čís. 3304.

Děje-li se obviňování znameními, připadajícími na jednu z více osob náležejících jistému souboru, okruhu a pod. (na př. Baťovci), aniž by bylo patrné, na kterou z nich se urážlivý výrok vztahuje, je každá z těchto osob dotčenou na své cti a je k podání soukromé obžaloby oprávněna každá z nich, jež se podle způsobu vznesené výtky musí obávat, že bude třetími osobami pokládána za onu, jež je míněna urážlivým projevem; v subjektivním směru se vyhledává kromě vědomí pachatele o urážlivé povaze jeho projevu vůbec, že si pachatel při takovém povšechném projevu byl vědom, že podle znamení jím uvedených mohl býti útok vztahován i na jiné osoby, než právě na onu, již měl snad při svém projevu na mysli; legitimace k obžalobě.

(Rozh. ze dne 24. října 1928, Zm II 312/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromých obžalobců do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Olomouci ze dne 23. března 1927, jímž byl obžalovaný sprostěn podle § 259 čís. 1 tr. ř. z obžaloby pro přečin urážky na cti spáchané tiskopisem podle §§ 488 a 491 tr. zák., potud, pokud